

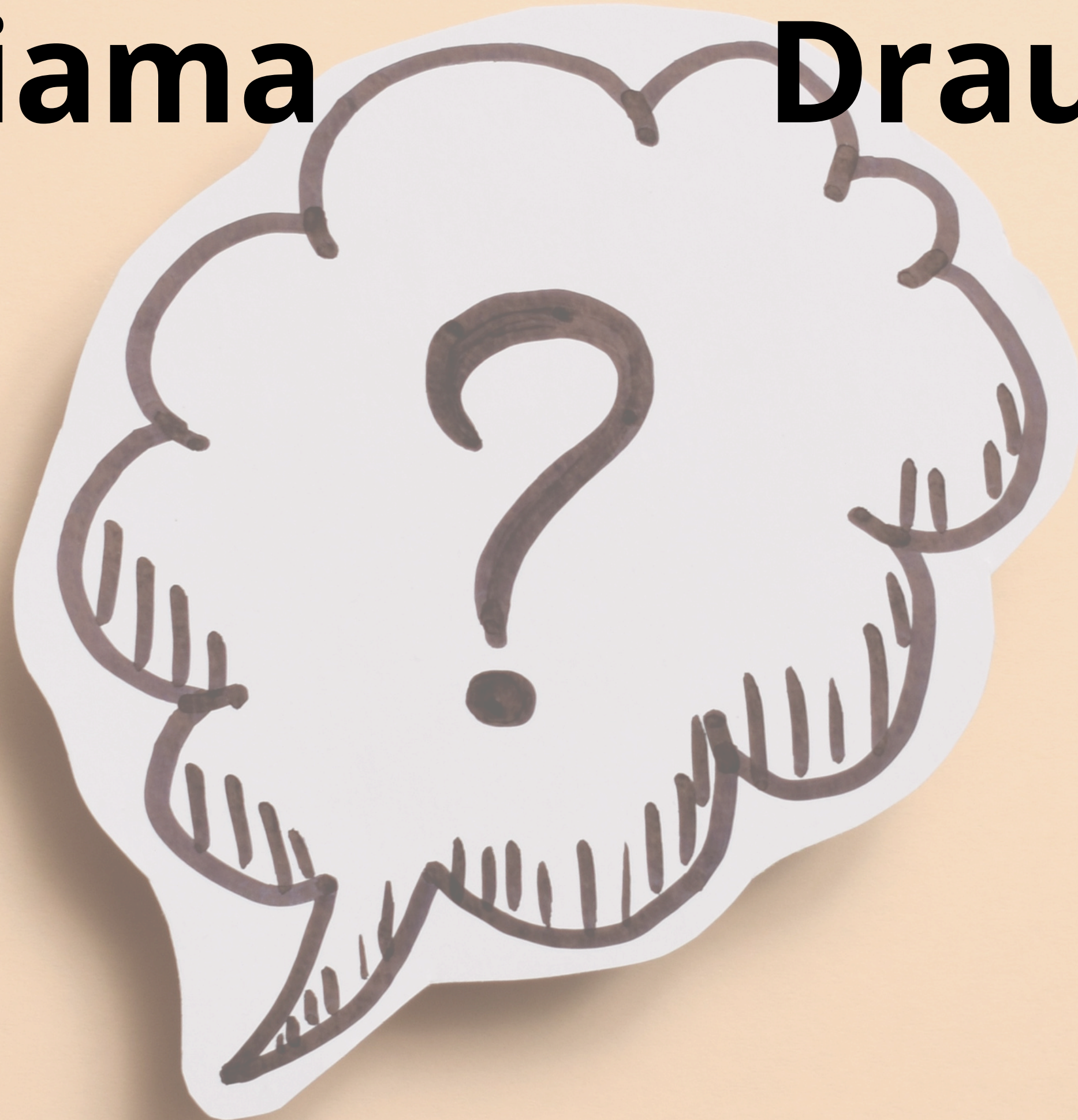

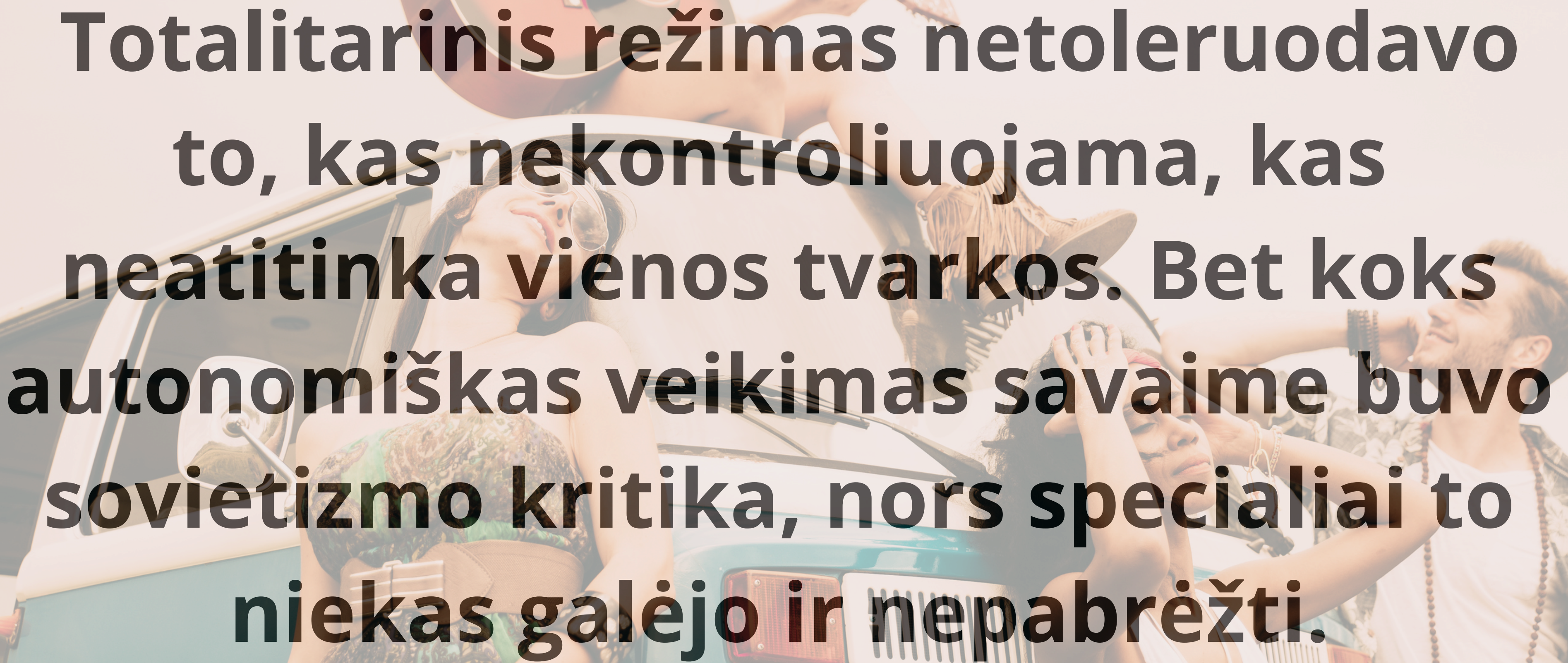
***Totalitarinis režimas ir
pasipriešinimas-BRODO karta***

Vilma Vilkytė-Žemaitienė

Leidžiama

Draudžiama

The background is a collage of three images. At the top, a woman is playing a red acoustic guitar. In the middle, a woman wearing sunglasses and a patterned top is smiling. At the bottom, a man with a beard and a woman are shown in a close embrace. The text is overlaid on this collage in a large, bold, black font.

Totalitarinis režimas netoleruodavo to, kas nekontroliuojama, kas neatitinka vienos tvarkos. Bet koks autonomiškas veikimas savaimė buvo sovietizmo kritika, nors specialiai to niekas galėjo ir nepabrėžti.

Bohemos šaknys – giliai. Dar XV amžiuje Prancūzijos gyventojai taip ėmė vadinti iš Bohemijos atklystančius čigonus, kurie buvo laikomi visuomenės nevykėliais, atsilikėliais. Labai greitai šis terminas išpopuliarėjo tarp tų, kurie siekė maištauti prieš nusistovėjusias normas ir įbruktas taisykles. Jie norėjo laisvai gyventi ir kurti.

Vytauto Kernagio Vilnius: maršrutas legendos takais

Brodas – Vilniaus jaunų žmonių pasaulis, klestėjęs septintą–aštuntą dešimtmetį. Pagrindinę miesto gatvę, tuo metu vadintą Lenino prospektu, sostinės laisvūnai pervadino savaip ir susikūrė čia savų ritualų erdvę. Bendravimo, koncertavimo, išdaigiško maištavimo. Brodas traukė kūrybingus žmones. Vienas jų – Vytautas Kernagis (1951 – 2008) jaunesnėms kartoms išsaugojo Brodo vardą ir įtvirtino jo legendą. Nes jo paties legenda prasidėjo ten – Brode ant suolo ties dabartine Lukiškių aikšte. Su gitara, chebra ir gėlėmis, nusipaišytomis ant šaligatvio. Hipiavimo ir Bitlų laikas!

Vilniaus Brodas kviečia į hipišką eisena

LRYTAS.LT > ŽMONĖS > MUZIKA

Šį penktadienį, vidurdienį, Vilniaus Gedimino prospekte atgims legendinis Vilniaus Brodas. Vilniaus mokytojų namų drauge su Vytauto Kernagio fondu jau penktą kartą organizuojamas festivalis „Vilniaus Brodas gyvas 2015“ į sostinės gatves sugrąžins hipių dvasią.

Sovietmečiu bohemininkai protestavo ne šaukdami, o per kūrybą

Sovietinė valdžia bohemininkų labai nemėgo, laikė juos veltėdžiais ir piktžaide ant sveiko komunistinio kūno, todėl juos ir persekiojo. O Kauno bohema negalėjo ramiai stebėti, kaip visuomenė užčiaupinama, ir negalėjo kurti tik to, kas tinka valdžiai, bet visiškai prieštarauja menininkų vidiniam pasauliui. Bohemininkai troško laisvai save išreikšti, jei ne garsiai šaukdami, tai bent per savo kūrybą. Kitaip tariant – maištauti.

**Mes nesame gyvuliai , vergai ir
bailiai, mes esame paprasti,
laisvi žmonės.**

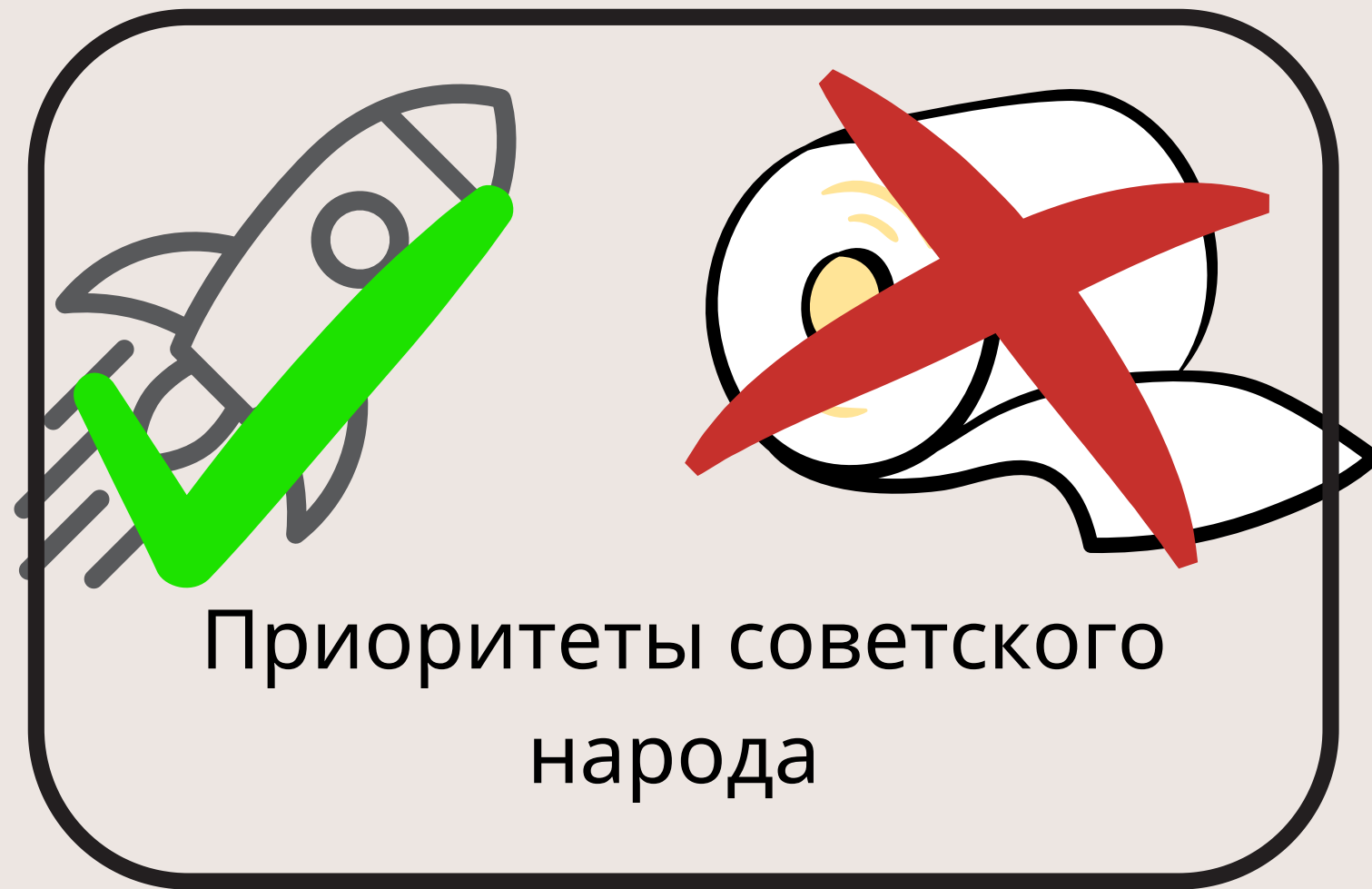

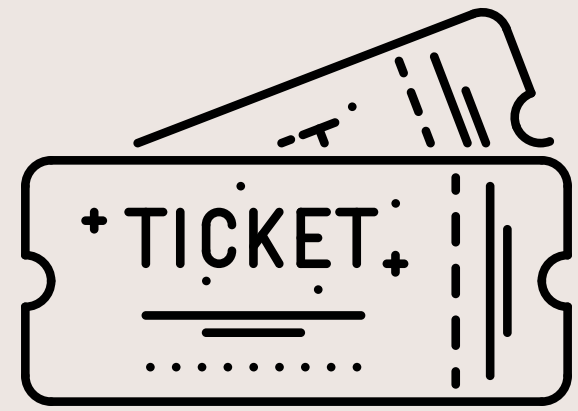

Proletarai visų šalių išsiskirstykite

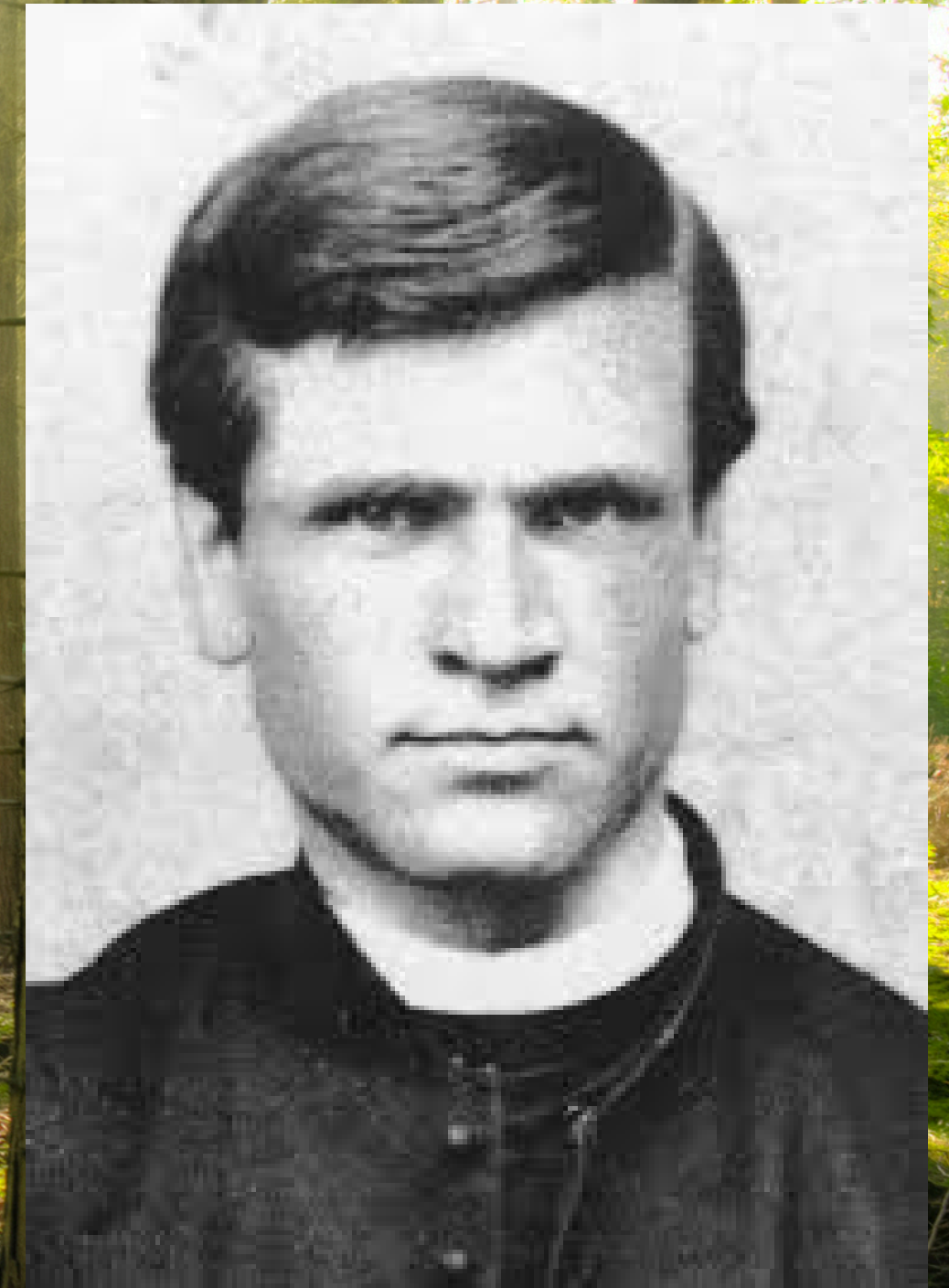
Bohemijos Banksy

Hasna

**Neleisk sovietui iškirsti mūsų
miško !!**

**Baranauskas būtų
nusivylęs...**

TIM

Mariia

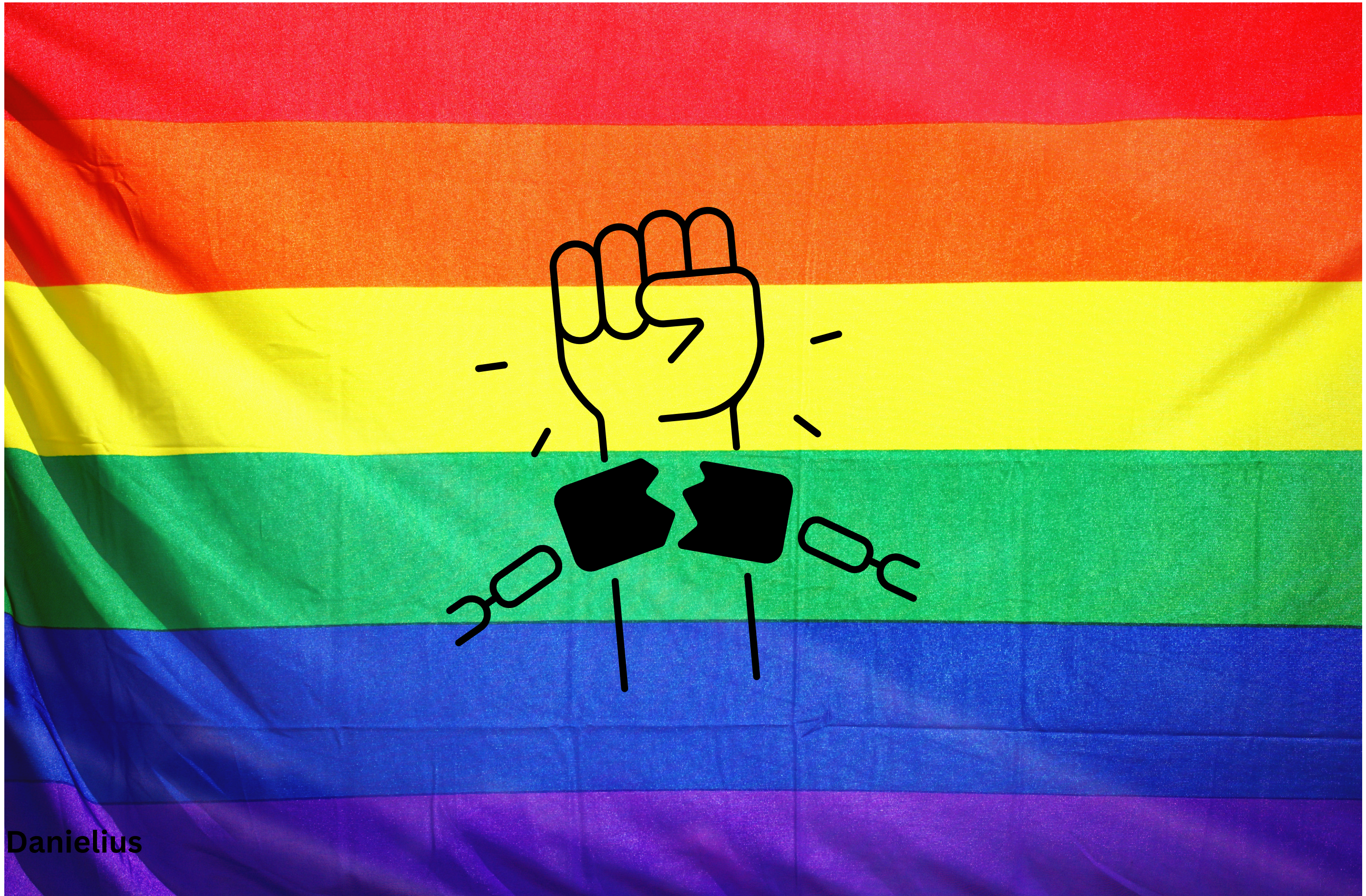

**NE BŪK VALDŽIOS ARKLIU IŠ
ORVELO „Gyvulių ūkio“**

**„Kas kraunama į jūsų sielos
sandėlį?“**

**Prisimkite atsakomybę už savo
gyvenimą!**

Danielius

Nustok būti kontroliuojamas

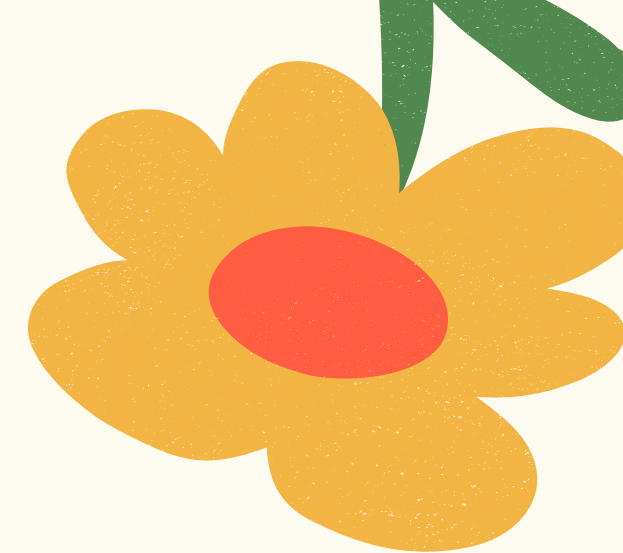
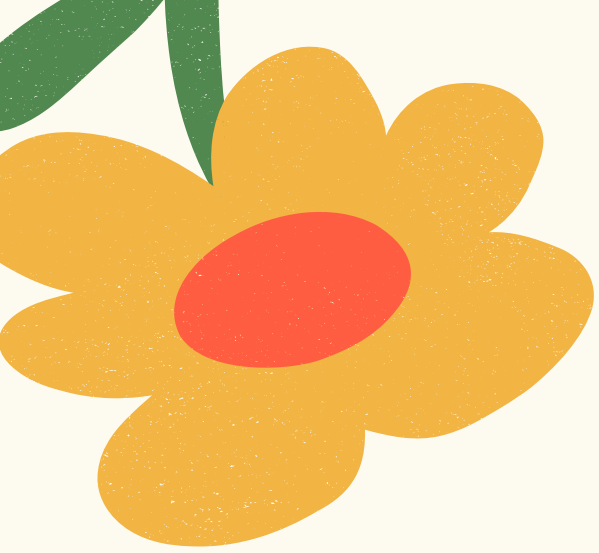
Pasirink laisvę ir būk laimingas

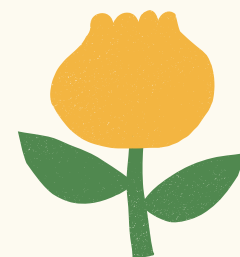
CONGRATS

I'M PROUD OF YOU!

SODINKIME GÈLES

o ne bulves!

Sofiia

BOHEMA

Sovietmečio laužytojai atgijo R.Valantytės knygoje: tai liudijimas, kaip pankavo to meto bohema

Jie visada elgdavosi ne taip, kaip kiti: klausė ne tos muzikos, mėvėjo ne tuos džinsus, kalbėjo per garsiai, dainavo per drąsiai. Jie apskritai galvojo per daug!

 zmones.lt

Sovietmečio Vilniaus kultūra: bohema „Suokalbyje“, „Literatų svetainė“ ir pirmoji vaikų kavinė „Nykštukas“

„Kasdienybė visada yra marga ir įvairi, nepaisant to, kokia valdžia ar santvarka yra. Sovietmetis Vilniuje nebuvo tik mo...“

 LRT / Apr 3, 2020

VILNIUS

Utena

Valožynai

Lida

Eišiškės

Trakai

Ukmergė

Neris

A6-E 262

A2-73

A1

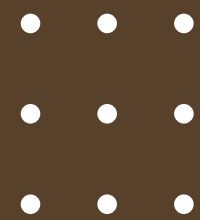
E 85

185

141

M 12

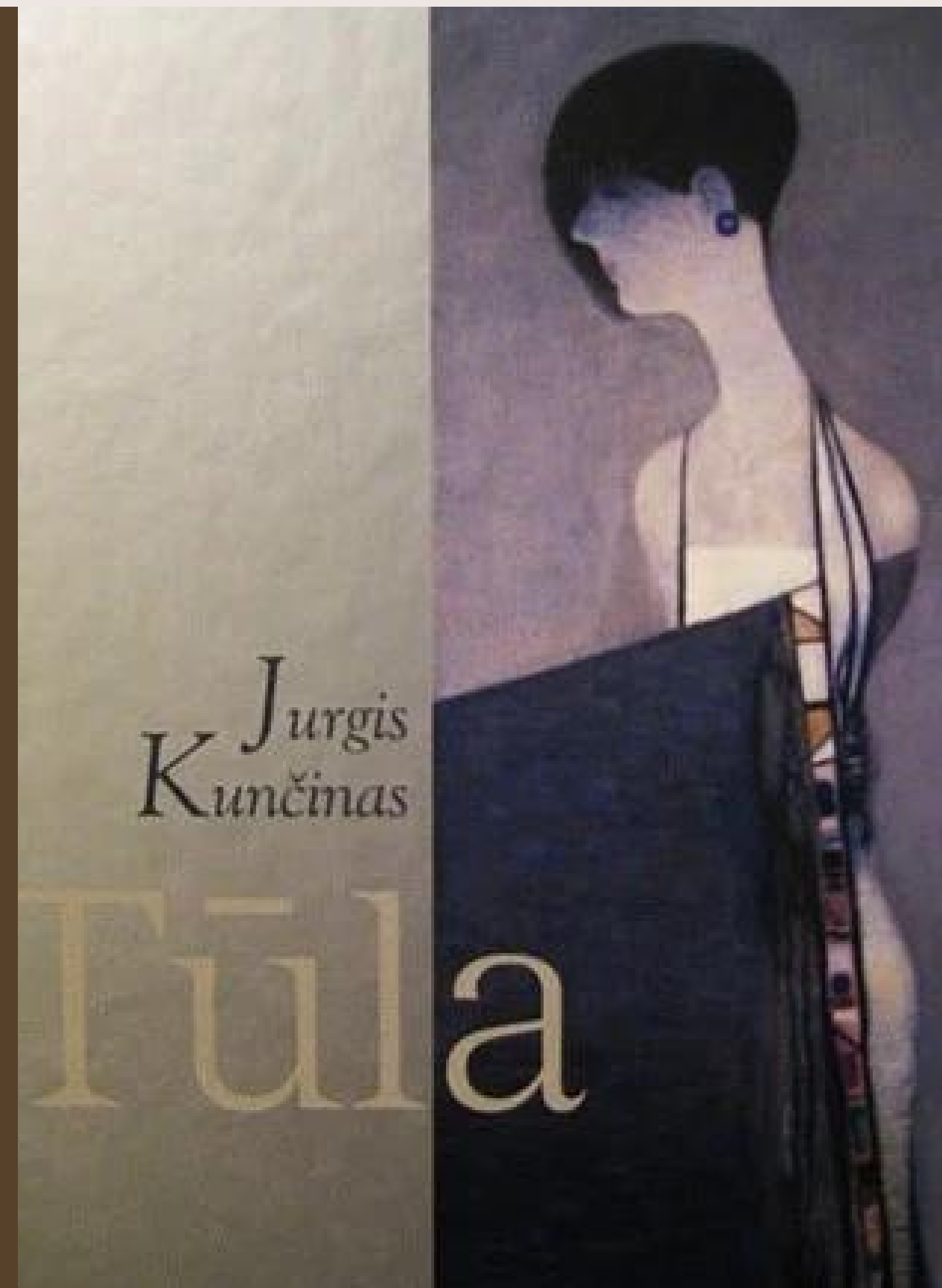
102

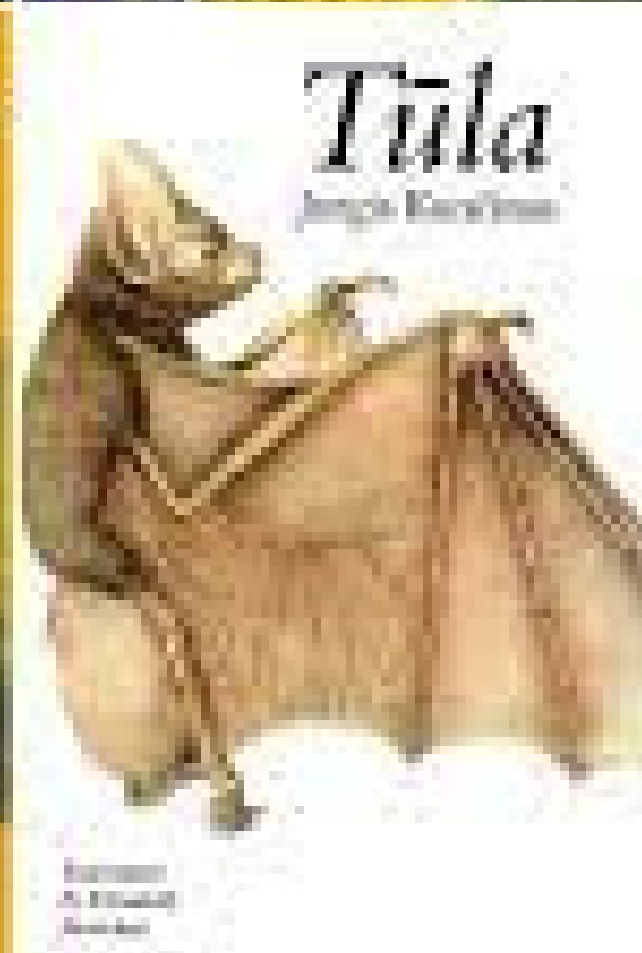
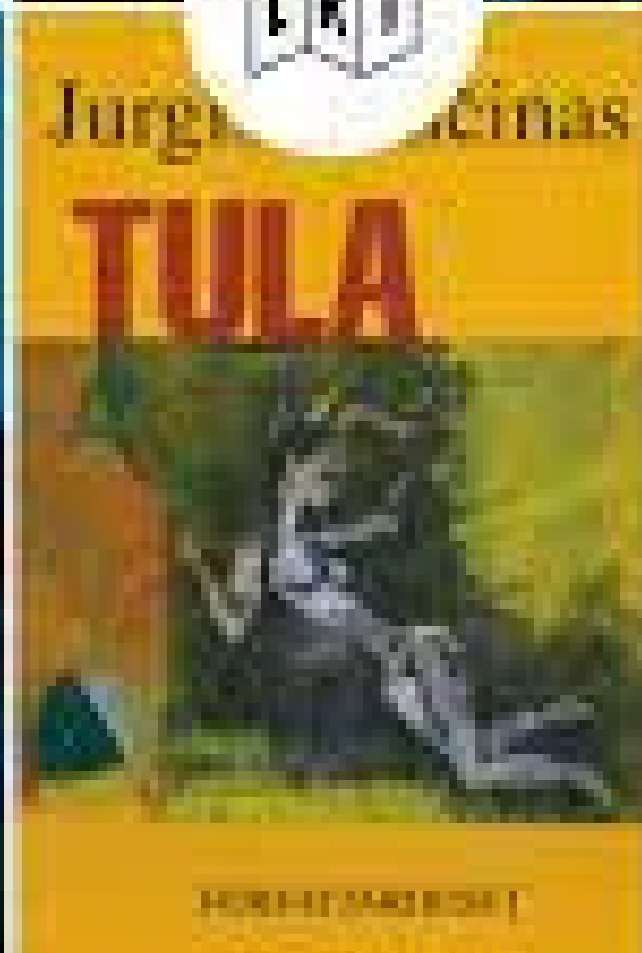
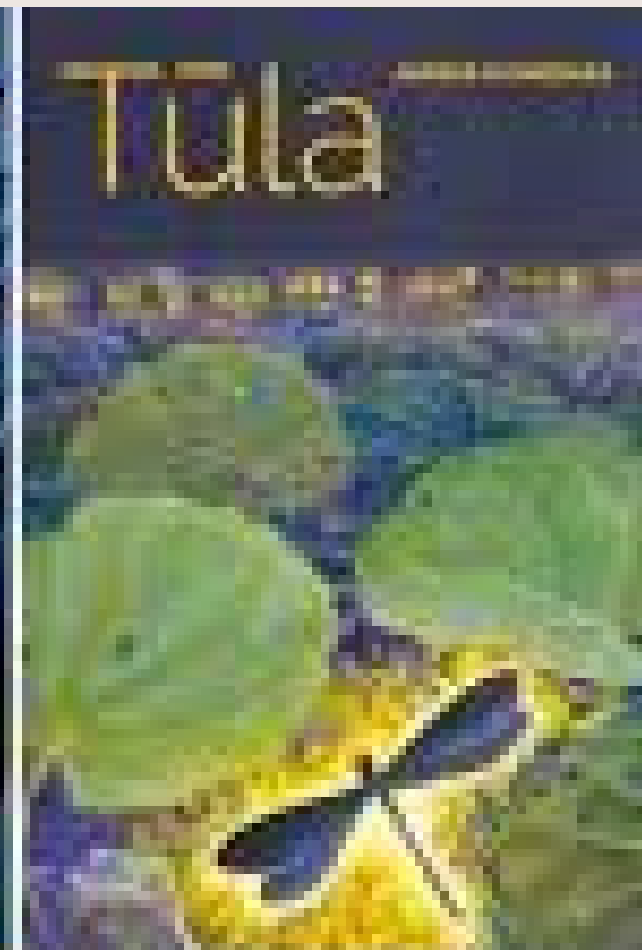
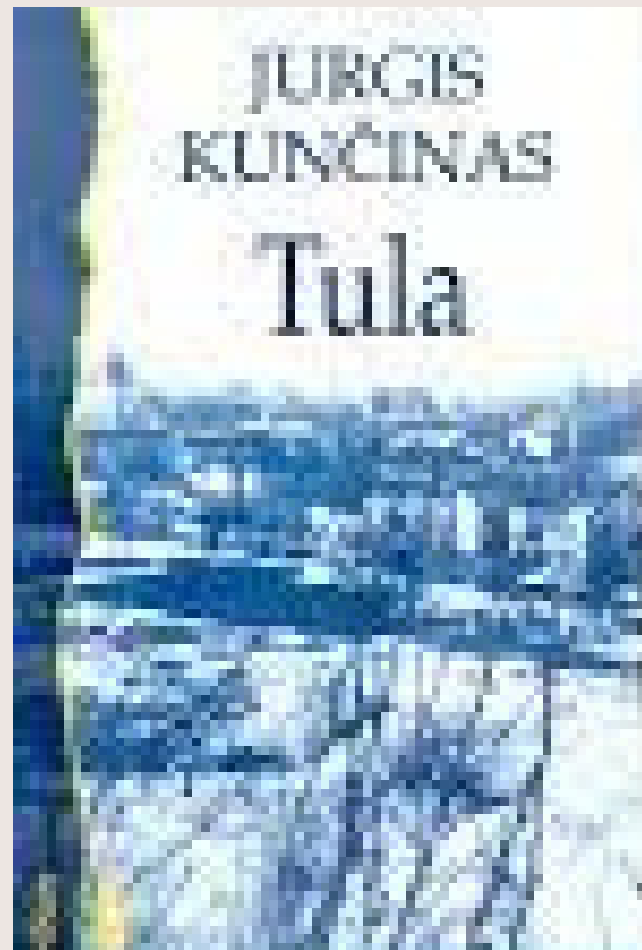

J. Kunčinas

„Tūla”

**Jurgis Kunčinas mylėjo
dailininę Gražiną Jaronytę,
kuria draugai vadino Tūla. Jų
meilė tęsėsi neilgai.
Sužinojęs apie jos mirtį
(mergina nuskeno) parašė
romaną „Tūla“.**

BIOGRAFIJA IR KŪRYBA

J. KUNČINO PROZOS MODERNIZMO STILISTIKA PASIREIŠKIA KAIP ASOCIATYVUS PASAKOJMAS SU VIDINĖS MENAMOSIOS KALBOS POŽYMIAIS, JIS ARTIMAS VADINAMAJAI SĄMONĖS SRAUTO TECHNIKAI, BŪDINGAS DĖMESYS VEIKĖJO BŪSENOMS, VAIZDŲ METAFORIŠKUMAS, ŽAIDYBIŠKAS KULTŪROS MOTYVŲ ĮPRASMINIMAS, IRONIŠKOJI SAVISTABA, GROTESKO STILISTIKA, PARADOKSO ELEMENTAI, FANTAZIJOS POLĖKIS...

R. TAMOŠAITIS

tūlas, toks kažkoks, vienas

Kokia reikšmė nevertotinas žodis „tūlas (tūla)“?

Tūlas, tūla nevertotinas reikšmėmis: „toks, tokia, kažkoks, kažkokia, vienas, viena, kuris ne kuris, kuri ne kuri“, pvz.:

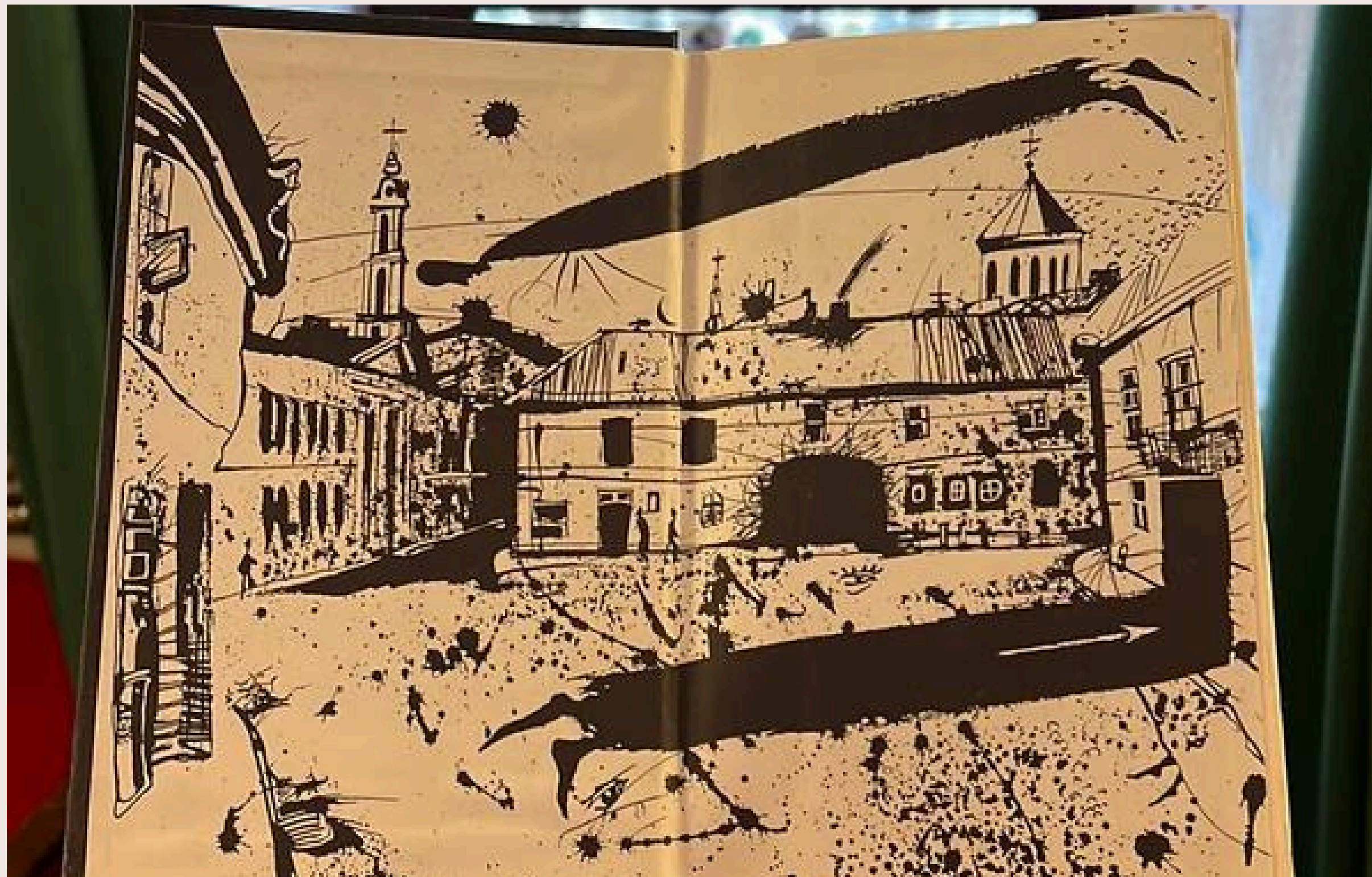
Tūlas (taisoma **Vienas; Kažkoks**) *amerikiečių bankininkas užsisakė portretą.*

Žr. Kalbos klaidų sąrašą.

„Dabartinės lietuvių kalbos žodyne“ (Vilnius, 2012) teikiama žodžio **tūlas** reikšmė „dažnas, ne vienas“: *tūlas taip pasako.*

http://www.vilniusliterature.flf.vu.lt/?page_id=127

Žodžiai raktai...

J. Kunčino kūrybos tyrinėtojai teigia, kad kūriniai, kuriuose pasakojama pirmuoju asmeniu, yra autobiografiški. Kaip teigia Kunčino žmona rasa Kunčinienė, autorius gyveno bohemišką gyvenimo būdą, sunkiai pritapo prie sovietinės sistemos.

Kunčino kūryboje svarbu ne objektyvus gyvenimo paveikslas bet subjektyvus jo atspindys žmogaus sąmonėje, sapintas su dvasinėmis individo būsenomis.

**(Bohema dažn. laisvųjų profesijų asmenys —
aktoriai, muzikai, dailininkai, rašytojai, kurie
gyvena palaidai ir netvarkingai.**

**Rašytojas studijavo Vilniaus universitete
germanistiką, bet iš universiteto buvo
pašalintas.**

Spektaklis „Tūla“ kvies pažvelgi į maištautojo prieš sistemą gyvenimą ir skatins atrasti savo tūlą

Alytaus teatre premjera – spektaklis „Tūla“, pagal Jurgio Kunčino to paties pavadinimo romaną. Tai spektaklis apie meilę...

 lrt.lt / Mar 24, 2022

"Tūla" knygos recenzijos

Jurgio Kunčino knygos "Tūla" įvairių autorių recenzijos

 Jurgio Kunčino tekstai /

12 p. pasakojimas, kur gyveno Tūla

„Anuo metu Tūla gyveno tarp dviejų tiltelių – dengto, modernaus, vedančio į buvusio Tūlos instituto duris, ir funkcionalaus, betoninio, ties senuoju Bernardinų vienuolyne. Ir į savo nuomojamą būstą, ir į parūkavusį miestą Tūla vaikštinėdavo pastaruoju – institute reikalų ji nebeturėjo. Ir aš į tamsias Užupio įsčias traukdavau tik betoniniu – ilgai nė neįtariau, kad vieninteliame tarp tų dviejų tvirtų palyginti visai naujų tiltų stūksančiame name su absida glaustosi ji, Tūla, – šmėščioja čia rytais ir vakarais, vedžiojasi svečius – skustagalvius ir žandenuotus tapytojus ar į nusilaupiusias freskas panašias savo bičiules, irgi menų gerbėjas..“

III dalis

Vilnius: „... nežinau, ar galiu mylėti miestą, kuriame patyriau tiek paniekos, skurdo ir nesėkmių. Užtat pažinau jį tiek, kiek man buvo lemta“ 936p)

Meilė: „... dabar žinau, ko nejučia čia atklystu, iškrypęs iš kokio miestietiško savo maršruto.. <...> Tūla, štai kas. Ji čia buvo, čia girdėjau jos kimų balsą, trapų juoką...“ (36p.) Iki restauravimo užeidavo į Tūlos kambarėlį, kur glaudėsi žmonės - langai išdaužti, vyras, stora nebylė ir šuniukas... susikurdavo lauželį... Išėjo prie Vilnielės...

IV

Meilė „Dažnai pas tave atskrisdavau ir iš beprotnamio, <...> šmurkšteledavau į palėpę, o iš ten pro išdaužtą stoglangį pakildavau virš kalvų, <...> pašėlusiu greičiu nerdavau į tavo menką būstą.“ 48p.

„Pasmerktas gyventi patamsių gyvenimą...“ Atvežė į Raudonojo Kryžiaus ligoninę sumuštą, kruviną: „ jie išvilko mane ir paguldė lauke prie priimamojo durų – tokie patys mėlyni policininkai, o skaisčiaakės (seselės) nuvilko mane į koridorių ir paliko: girtas!“ 49p.

Meilė:

„Mylėjau tave. Šildžiau tave, tavo rankas, lanksčiau tavo pirštus, guldžiau tave ant savęs, kad greičiau sušiltum. Džiaugiasi kiekviena su tavim praleista akimirka – jau tuomet vokiau, kad kiekviena, - iš kurgi vėliau būčiau taip viską gerai atminęs. Tokių žmonių kaip tu, Tūla, aš dar niekad nebuvo sutikęs – drovių, tarsi atsainių, bet be galo jautrių ir pažeidžiamų. <...> Stebėjasi, kokia tu dosni, tikra, santūriai smalsi, koks išlavintas tavo humoro jausmas, piktoka ironija, ir kaip tu nuoširdžiai moki stebėtis – buvau pamiršęs, kas yra nuostaba. Žavėjo net tavo nusišnekėjimas, naivus tikėjimas, kad mudu susitikom neatsitiktinai... mačiau, kai <...> pritūpei prie juodo katino ir glostydamas kalbinai jį tarsi mane...” 57p. „Prisimenu kiekvieną minutę, galėčiau priminti tau tūkstančius <...> smulkmenų... Štai <...> tu pirštu vedžioji aprasojusį autobuso stiklą, <...> tu kremti kriaušę ir sėkliukė tarsi apgamėlis prilimpa prie smakro, bučiniu nuimu ją, o tu suneri pirštus ant mano sprando... <...> bet taip neilgai tebuvome kartu, taip arti buvome, kad niekas nespėjo pasikartoti.” 57p.